
BÚCSÚ LUKÁCSHÁZI GYŐZŐTŐL

(1953–2022),

a Kodály Zoltán által
személyesen is meglátogatott Dunaújvárosi Móricz Zsigmond Zenei
Általános Iskola, valamint a Dunaújvárosi Zeneiskola gordonka
tanszakának egykori növendékétől



A gyerekek Tuba Tóbiása

Tanári pályám kezdetén legelső tanítványaim egyike Lukácsházi Győző volt. Ma ő a Magyar Rádió Könnyűzenei Produkciós Szerkesztőségének a vezetője. Munkásságának elismeréseként megkapta a Prix Monte Carlo rádiós műsorok versenye díját, Bronz Harang díjat Sanghajban, Elnöki különdíjat Brnoban. Háromszoros Nívó-díjas.

Művésztanári diplomáját klasszikus zenészként, tuba-kamaraművészként a Zeneakadémián szerezte. Különböző szimfonikus zenekarokban játszott különleges méretű és hangzású hangszerén a tubán, a Magyar Állami Operaház zenekarában, a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekarában, s vezetője volt a Budapest Ragtime Bandnek.

Több évtized után találkoztam újra régi kedves tanítványommal egy általa kitárlt, szervezett és vezetett zenei eseményen, az ún. BONBON MATINÉK egyikén. E gyermekhangversenyeken nagy szakmai hozzáértéssel és a gyermekek iránti szeretettel, kiváló előadóművészek társaságában hétről-hétre elvarázsolja a közönséget, hogy megnyerje az értékes kultúrának a kicsiket és nagyokat egyaránt.

(K. Udvari Katalin)



...

LUKÁCSHÁZI GYŐZŐ BONBON MATINÉK AZ IBS-BEN¹

1953. szeptember 6-án születtem. Körülményeim szerencsés alakulásának köszönhetően eddigi életemet – gondolok itt munkára, szórakozásra – a zene „bűvkörében” élhettem. Ennek gyökerei Dunaújvárosban (amely egy ideig a Sztálinváros nevet is viselte) keresendők, azon belül is egy zenei általános iskolában, amely számomra egy életre irányt szabott. Egy ellentmondásokkal terhes város rejtette a gyöngyszemet, azaz a Móricz Zsigmond Zenei Általános Iskolát és annak tanári karát. Hála nekik, mindent megtettek azért, hogy apró gyerekeként megízleljük a zene és muzsikálás csodálatos zamatát. Az ott töltött nyolc esztendő – és párhuzamosan a zeneiskola hangszeres órái – adták az alapot a későbbi évekhez, a kedvet a gyakorláshoz, a csellón és a kamarazenekari próbákon keresztül, főként a barokk és bécsi klasszikusok világának a megismerését. A kóruséneklés semmivel össze nem hasonlítható élményét, amelyre ma is úgy emlékszem, mint a zenetanulás egyik legfontosabb elemére.

Dunaújvárosból Győrbe, a Konzervatóriumba, majd Budapestre, a Zeneakadémiára vezetett az utam. 1978-ban szereztem tubásként művész-tanári diplomát. Azóta is itt, Budapesten élek, de szerencsémre a fél világot bejárhattam zenészként, vagy mostanában a Magyar Rádió munkatársaként. Dolgoztam szimfonikus zenekarokban, néhány évig könnyűzenét játszó – igényes ragtime-ről van

¹ Az írás megjelent K. Udvari Katalin: „PSALMUS HUMANUS” Ének-Zenei Általános Iskola Kecskemét, 1950. (PÜSKI KIADÓ Budapest, 2000)

szó – együtttest is vezettem. Szerveztem és közreműködtem televíziós, rádiós produkciókban.

Jelenleg a Magyar Rádióban dolgozom, és igyekszem olyan műsorokat szerkeszteni, ahol minden esetben minőségi zenét tudunk közvetíteni, legyen az klasszikus, jazz vagy szórakoztató zene. Beosztásom szerint a Könnyűzenei produkciós Szerkesztőség munkáját irányítom, amely szintén egy olyan fórum, amely lehetőséget ad arra, hogy különbséget lehessen tenni a minőségi zene és a használhatatlan kultúrszenny között.

A zene mindvégig társ és támasz volt az életemben. Az aktív zenélés mellett mindig érdekelt és izgatott, hogy miként hívhatnám fel a figyelmét azoknak, akiknek nincs közvetlen lehetőségük kapcsolatba kerülni a zene minőséget képviselő műfajaival. Zeneakadémistaként rézfúvós együttesemmel az „Országos Filharmónia” által szervezett koncerteken próbáltam az ország legtávolabbi szegleteibe is eljutni, ott a muzsikáláson kívül a hangszerekről, zenedarabokról beszélni, főleg a középiskolás korosztály számára.

Néhány évvel ezelőtt adódott az a lehetőség, hogy Budapesten, a II. kerület Tárogató út 2–4. szám alatt, az IBS Színpadán a legkisebbek részére szervezhetek ismeretterjesztő előadásokat. Ez a tevékenység azóta ma már a legfontosabb teendőim egyike, missziónak érezve azt a munkát, amelyet hétről-hétre a 4–10 éves gyerekek részére készítek. És ha már említettem az IBS nevét, szeretném egy kicsit közelebb hozni ennek az intézménynek a tevékenységét, és a benne rejlő lehetőségeket.

A titokzatosnak tűnő három betű egy több mint 1000 hallgatóból álló főiskolát takar. A Nemzetközi Üzleti Főiskola – International Business School – magán intézmény. Az iskola elnök vezérigazgatója – ha nem is elsősorban a zene területén – hasonló elhivatottságot érez az ifjúság nevelését illetően. Az ő elképzelése szerint a gazdasági –, és üzleti élet nem nélkülözheti a kulturált, sokoldalúan képzett szakembereket, ezért úgy gondolta, hogy iskolájában valamilyen módon jelen kell lenni a kulturális eseményeknek is. Ezt úgy sikerült elérnie, hogy az iskola nagy előadótermét esténként és hétvégeként színházként működteti. Az itt kiállított programok színvonala azt eredményezte, hogy az IBS – az International Buda Stage – néhány év alatt a legismertebb színházak egyike lett Buda-

pesten. Ennek a programsornak a része a BONBON MATINÉ, amelyről külön is szeretnék néhány gondolatot leírni.

1998-ban merült fel először bennem a gondolat, hogy ismeretterjesztő előadások keretében megpróbálom közelebb hozni az ifjúsághoz a klasszikus zene nagyjainak tevékenységét, a szimfonikus zenekar hangszereit és a legnépszerűbb zene műveket. Minél inkább próbáltam mélyre ásni magam az elképzelésemben, annál nagyobb feladatnak bizonyult a megvalósítása. Hogyan érdemes kezdeni, kiket kell elsősorban megkeresni? Szándékom szerint ez az általános iskola alsó tagozata volt, ezért munkámat az énektanároknál kezdtem. Szerveztem egy olyan összejövetelt, ahová 250 általános iskolai énektanárt hívtam el, és tartottam egy „próba” előadást. Úgy tűnt, hogy az ügyemhez találtam híveket, de amikor hónapokkal később a már elkészített bérletekkel kopogtattam az iskoláknál, gyakorlatilag a bizonytalan ígéreteken túl nem kaptam egyebet. tisztelet a kivételnek. Ki kell hangsúlyoznom, hogy a bérletek ára a fellépő művészek „nagyságával”, azaz szakmai tekintélyével nem volt arányban, hiszen a kiváló Amadinda ütő-, vagy a Kaláka népzenei együttesek koncertjére két közepes méretű szendvics árért lehetett jegyet kapni.

Sajnálattal tapasztaltam, hogy az iskolások a szombati napra tervezett előadásokra nem jöttek csoportosan, talán a tanárok leterheltsége nem engedi, hogy hétfői pihenésüket, vagy másirányú elfoglaltságukat ezért feladják. Így kialakult az az előre nem tervezett helyzet, hogy műsoraim első számú látogatói a 4–6 éves gyermekek, akik szülők és nagyszülők kíséretében érkeznek. Ha valaki azt gondolná, hogy ez a műsorok színvonalának kényszerű minőségromlását vonta maga után, az téved. Hihetetlen nyitottságra, érdeklődésre és befogadó készségre leltem a kicsik körében. Hamar rájöttem, hogy csak az időben elkezdett munka hozhatja meg a gyümölcsét, ugyanis aki 5–6 évesen kísérettel jön az IBS-be, az néhány évvel később már egyedül is el fog jönni, sőt, ő fogja hozni a kisebbik testvérét is.

Ez a felismerés némileg megváltoztatta az alapkoncepciót, vagyis a szigorúan klasszikus zenén alapuló előadásokat tánccal (néptánc, balett, történelmi táncok. gazdagítottam), sőt Balogh Sándor muzsikussal barátommal megírtuk első mesénket „Tuba Tóbiás” címmel, amely játékosan igyekszik megismertetni a hangszereket és azok tulajdonságait. A mesejáték olyan sikeres, hogy ez év őszén már tananyagként, bérleti sorozatban fogjuk bemutatni.

A gyermekhangversenyek sikere a vártnál is nagyobbak bizonyult, hiszen megtaláltuk a „hangot”, a stílust, amely gyerekeknek, előadónak és szülőnek egyaránt örömet okoz. Az előadások számát a 2002/2003-as évadban ezért olyan módon próbálom emelni, hogy pénteki napon is lesz előadásunk azzal a nem titkolt céllal, hogy erre főként kisiskolások jöjjenek kihelyezett énekóra keretében. Úgy gondolom, hogy ez a fajta tevékenység, amelyet elsősorban az IBS Színház, valamint a szerény számban lévő különböző szponzorok támogatásával végezhetek, előbb-utóbb meghozza a gyümölcsét. Remélem, és azt kívánom, hogy rendszeres látogatóink hosszú távon az értékes és az élő zene varázsát igénylő, valamint a kultúra egyéb területei iránt is érzékeny felnőttekké váljanak.

BON-BON MATINÉ általános iskolásoknak minden szombaton délelőtt 11-órakor a Buda Stage-n (1021 Tárogató út 2-4.).

Műsorvezető minden alkalommal Lukácsházi Győző.

A hangversenyek 2000 őszétől már bérleti sorozatban kerülnek megrendezésre a „Hét törpe” mesealakjairól elnevezve

BONBON MATINÉ
sorozat lesz az IBS-ben,
(NEMCSAK) A 6 - 15 ÉVESEKNEK

Október 17-ÉN DE. 11 ÓRAKOR - VONÓS HANGSZEREK
NOVEMBER 14 ÉN DE. 11 ÓRAKOR - FÚVÓS HANGSZEREK
DECEMBER 12-ÉN DE. 11 ÓRAKOR - RÉZFÚVÓS HANGSZEREK

Akik ebben segítségünkre lesznek:
A Budapesti vonósok,
A Fesztiválzenekar fafúvósai
és a Brass Ad Libitum együttes

DECEMBER 5-ÉN 11 ÓRAKOR
BONBONPLUSSZ
HALÁSZ JUDIT ÉS AZ ÚJ BOJTORJÁN Mikulás-Koncertje!

BÉRLETEK A NÉGY KONCERTRE 15 ÉVES KORIG: 1200.- Ft
15 ÉV FELETT: 1800.- Ft

IBS Közlekedés:
A Moszkva tértől 56-os busz vagy villamos,
kér megálló a Budapesti Bevásárlóközpontól.
Parkoló az épület előtt.

11. TÁROGATÓ ÚT 2-4.
INFORMÁCIÓ: 274-2085
(A PROGRAM SZINKRONTOLMÁCS SEGÍTSÉGÉVEL ANGLUL IS HALLHATÓ LESZ)

*Az emlékezés első megjelenése: [PSALMUS HUMANUS Művészetpedagógiai Egyesület](#)

Köszönet az újra közlés engedélyezéséért.